

**До г-жа Мария Бояджийска зам.-
министър на околната среда и
водите и председател на
Националния съвет по биологично
разнообразие (НСБР)**

Министерство на околната среда и
водите; 1000, гр. София, бул.
„Княгиня Мария Луиза“ 22,
edno_gishe@moew.government.bg

До г-жа Радостина Галитионова, гл.
експерт – секретар на НСБР
rgalitionova@moew.government.bg

До г-жа Надя Михайлова, гл.
експерт – секретар на НСБР
nmihaylova@moew.government.bg

С Т А Н О В И Щ Е

От: гл. ас. д-р Йордан Кошев

Институт по биоразнообразие и екосистемни изследвания към БАН, бул. Цар
Освободител 1, 1000 гр. София, *e-mail:* bgsouslik@gmail.com

Член на Национален съвет по биологично разнообразие (НСБР), назначен със Заповед
№ РД-839/20.09.2022 г. на Министъра на Околната среда и водите

Относно: **т. 1 от Дневния ред** на обявеното заседание на НСБР с писмо до членовете на
съвета (Иzx. No04-00-1378/19.05.2023г.), което ще се проведе на 13.06.2023 г. от 10 часа,
в сградата на МОСВ, бул. "К. М. Луиза" № 22, а именно представените за Разглеждане
на предложения за специфични и подробни цели на опазване на ниво защитена зона за
21 защитени зони от екологичната мрежа Натура 2000, достъпни на следния адрес:

https://www.moew.government.bg/static/media/ups/tiny/%D0%9D%D0%A1%D0%97%D0%9F/%D0%9D%D0%A1%D0%91%D0%A0/NSBR_13062023/21_SSCO_Burgas.zip

Уважаема г-жо Бояджийска,

В настоящия документ представям експертното си становище относно представените за разглеждане специфични и подробни цели (СПЦ) наричани по-долу за краткост „СПЦ“ на опазване на ниво защитена зона за 21 защитени зони от екологичната мрежа „Натура 2000“ и отговорите на изпълнителя спрямо направените от мен и колеги забележки, предложения и коментари в първоначалното обществено обсъждане на документите. Коментарите, забележките и препоръките са свързани с видовете добруджански (черногръд) хомяк (*Mesocricetus newtoni*), лалугер (*Spermophilus citellus*), видра (*Lutra lutra*) и мишевиден сънливец (*Myomimus roachi*).

След проведеното обществено обсъждане и преглед на отговорите на авторите в [Справката за отразените и неотразени бележки и препоръки получени след обществено обсъждане](#) (наречена по-долу Справката) качена на сайта на заседанието на НСБР и утвърдена от инж. Ганчо Тенев изпълнителен директор на „ВиК“ ЕАД Бургас, смятам, че изготвените СПЦ за 21 защитени зони в от екологичната мрежа „Натура 2000“ все още притежават следните недостатъци:

1. В Справката за отразени и неотразени бележки, авторите на СПЦ цитирайки „наличните инструкции, вкл. на ЕК“ предполагат, че изготвянето на СПЦ се свежда единствено до сравняването с „референтните стойности“ заложи в таблица „3.5. Таблица с параметри за оценка на природозащитното състояние (ПС) на ниво защитена зона“. Фактически дори такова сравнение не се извършва, а се работи на ниво модели и теренната им верификация 10 години по късно. Моделите на разпространение не дават представа за начина на използване на земята, за наличието на специфични заплахи, за височината на тревата през сезоните, за интензитета на пашата и коситбата, охрястяването и др. Качеството на получените ГИС модели зависи, както от точността и разделителната способност на картографирането на променливите на околната среда (т.нар. слоеве), така и от подходящата оценка на характеристиките на околната среда за всеки вид. За да се направи подобно сравнение е необходимо да се направи нов

модел, да се наложат двата модела и да се анализират разликите, което не е цел на СПЦ, а и не може да бъде.

2. Относно неправилното буквално сравнение на модели и данни от Специалните доклади за видовете по зони и произтичащото от тях изработване на специфични цели, много добър пример са **Специфични и подробни цели на опазване на защитена зона BG0000149 „Ришки проход“ за вида лалугер**, където на стр. 347 след „визуална интерпретация“ авторите заключават, че регистрацията на вида не съвпада с модела, защото има разминаване от няколко 10-ки метра, което е било видно от приложената фиг. 2. Търсенето от авторите на СПЦ на такава точност и съвпадение в модел/дупка на лалугер е нереалистично. Изходните данни/слоеве за модел на разпространение на организма групи не работят с такава точност.

Друг пример са **Специфичните и подробни цели на опазване на защитена зона BG0000574 „Ахелой – Равда – Несебър“ за вида лалугер**, където авторите коментират наличието на само един полигон в имот с начин на трайно ползване „пасище“, разположен непосредствено до морския бряг, който бил „зает от висока рудерална растителност, която е напълно неподходяща за вида“, като считат, че размерът на този полигон е твърде малък и е изцяло заобиколен от обработваема земя. След този „анализ“, авторите считат, че „моделът на местообитанията на вида в зоната е некоректен, и за правилното определяне на площта на подходящите за вида местообитания е необходимо ново картиране“. Европейският лалугер обитава и малки по площ местообитания, известни в науката, като “stepping stones” ([Кошев 2022](#)). Това, че в моментът видът не среща там, или растителността е рудерална не показва, че специфичната цел трябва да бъде ново картиране, а че трябва да се подобрят местообитанията. Възникването на рудерална растителност се свързва с човешка дейност в следствие на унищожаване на естествената растителност.

В **Специфични и подробни цели на опазване на защитена зона BG0000208 „Босна“ за вида видра**, където отново изхождайки от модела на местообитанията, авторите се задоволяват само и единствено да сравняват модела с техните регистрации и отново достигат до заключенията, че „7 от регистрациите (почти 50%) са извън полигоните с потенциални местообитания“. Но това са регистрациите от Специалните доклади (Проект от 2013г), които също

не покриват част от модела, което е често срещано при моделирането да има и някои точки които не попадат в моделите.

В Специфични и подробни цели на опазване на защитена зона BG0001004

„Емине – Иракли“ за вида видра, отново авторите се занимават с модела (не става ясно да са направили теренно изследване), като заключават, че след като „един полигон е разположен в средата на ваканционния комплекс Елените (в границите му най-малко към 2003 г.)“, следователно моделът е некоректен. Възниква въпроса, колко некоректен? През 2003г, фиксирана година която незнайно защо се споменава, „Елените“ са били слабо урбанизирана територия. Видри срещат ли се в урбанизирани територии? Въпросът е риторичен.

Авторите провериха ли крайбрежието на ваканционно селище „Елените“? Въсъщност в доклада, за вида видра няма спомената нито една регистрация направена от авторите на изследването, което води до обосновано предположение, че терена работа в тази зона за видра не е извършвана.

В Специфични и подробни цели на опазване на защитена зона BG0000133

„Камчийска и Еменска планина“ за вида лалугер се дават сателитни изображения и снимки от *Google Street View*, фигури 2 и 3 като се констатира, че местообитание в което през 2013г е установен лалугер е „изорана нива“ през 2023г. Отново можем да се направи обоснованото предположение, че липсва теренно проучване, защото то никъде не е споменато в текста, а единствените фотографии са от *Google Street View*.

В Специфични и подробни цели на опазване на защитена зона „BG0000133

Камчийска и Еменска планина“ за вида видра от текста на т. 8. Анализ на наличната информация се вижда, че изцяло, само и единствено се коментират данните от Специфичните доклади за видрата в зоната (2013г.). Няма нито една регистрация след 2013г, не се обсъждат характеристиките на хабитата, не са регистрирани заплахи. От прегледа на направените текстове може да се направи обосновано заключение, че не е извършвана теренна работа, не са посетени местообитанията на вида и следователно изготвените СПЦ са безпредметни.

В Специфични и подробни цели на опазване на защитена зона BG0000273

„Бургаско езеро - Част 2. Природни местообитания и видове от фауната (без птици)“, за вида видра отново (съжалявам, че се повтарям) от текста на т. 8. „Анализ на наличната информация“ се вижда, че изцяло, само и единствено се коментират данните от Специфичните доклади за видрата в зоната (2013г.). Няма

нито една регистрация след 2013г, не се обсъждат характеристиките на хабитата, не са регистрирани заплахи. От прегледа на текстове в тази точка може да се направи обосновано заключение, че не е извършвана теренна работа, не са посетени местообитанията на вида и следователно изготвените СПЦ са безпредметни.

В Специфични и подробни цели на опазване на защитена зона „BG0000620 Поморие“ за вида видра, в текста на т. 8. „Анализ на наличната информация“, единственият коментар за теренна работа е, че цитирам „мястото е много трудно за теренна работа, особено частта, най-подходяща за вида, отделените с диги водни басейни непосредствено на запад от централната част на езерото, гъсто покрити с тръстика. Дори и терена да е проходим, намирането на следи от вида в такива условия е много трудно.“ След това не става ясно дали авторите са предприели теренно изследване, но поглеждайки фигура 1, заключават цитирам, че „моделът не е точен (Фиг. 1), тъй като включва значителна част от обработваеми земи, като някои площи са отдалечени от водата на 500 м. Това показва, че модела на местообитанията на вида в зоната е некоректен, и за правилното определяне на площта на подходящите за вида местообитания е необходимо ново картиране.“. Вероятно авторите считат, че видрите се срещат само до ръба на водата и не припарват на сушата. Дали споменатите площи са заливни или са преовлажени не става явно, както не е ясно дали те са посетени на терен. Повърхностните водни тела са едни от най-трудните за картографиране, защото променят своите граници: язовирите променят нивото си, реките променят и модифицират бреговете, излизат от коритата. Т.е. тук проблем може да не е картирането на вида, а изходните данни на ГИС слоевете.

3. Документите за СПЦ не трябва да предлагат промени в методиките за мониторинг в раздел „Допълнителна информация“. Още повече, че не е ясно авторите какви методики са използвали (обяснено е по-долу в текста). Само си представете, ако **всеки екип разработващ специфични цели използва собствени методики за изследване и всеки път променя тези методики, според неговите специфични изисквания. Целите са специфични за всяка конкретна защитена зона, но не и методиките на изследване.**
4. Документите за СПЦ не могат да препоръчват **„Картиране на ръка на база налични ГИС данни, визуална интерпретация на сателитни данни, верификация на терен“**. Това е несериозен подход в управлението на Натура 2000.

5. Липсва ясно отчетлива информация за „Полевото проучване“ на експертите изработили СПЦ. Когато читателят се запознава с текстовете, не може да разграничи кога, къде, как и по каква методика екипите са проучвали дадените видове и техните местообитания. Какво е теренното усилие, колко подходящи местообитания са посетени, в колко от тях е установен видът и т.н.

Във всички СПЦ в които присъстват видовете лалугер, видра, черногръд хомяк и мишевиден сънливек никъде не е дадена информация каква методика използват авторите или коя методика желаят да подобрят. Никъде не е цитирана методиката на изследване. Никъде няма данни за положеното усилие – поставени живо-ловни капани за дребни бозайници, брой и вид на установените бозайници, брой и вид на прегледани погади за хищни птици, брой трансекти за лалугер, брой трансекти за видра и т.н.

В момента текстовете оставят впечатлението, че полева работа не е извършвана, като понякога е заменена с дистанционна оценка чрез *Google Earth* и *Google Street View*, за което помагат и приложенията от авторите снимки от *Google Street View*.

Горещо препоръчвам за включването на подраздел **“Полевото проучване през 202...г.”**, който да описва накратко изследването на екипа изготвил целите:

- Използвана методика на проучване.
  - Месец и година на посещение.
  - Брой изследвани подходящи местообитания/трансекти/пробни площи
  - Брой обследвани находища за които има предварителна информация (споменати в Специалните доклади вид/зона регистрации, лични непубликувани данни на авторите и други).
  - Брой реализирани капаноденоношия (за дребните бозайници, например това е задължителен атрибут).
  - Брой и вид на уловените дребни бозайници.
  - Брой находища и брой на анализирани погадки от хищни птици
  - Брой на установените видове дребни бозайници в погадките.
  - Брой и вид на установените заплахи за вида.
6. Във всички СПЦ по защитени зони в точка „10. Цели за подобряване/поддържане на природозащитното състояние на вида“ трябва да се поставят **цели, които са ясни, точни, лесно проверими и сравними**. Така например специфична цел като „Смъртност от автомобилен трафик“ за опазване за лалугер в ЗЗ „Айтоска

планина“. В научната литература анализирана в [Националния план за действие за опазване на европейския лалугер](#) тази заплаха не е посочена за основна за вида, но въпреки това тя присъства в таблицата със СПЦ за лалугер. Авторите споменават за един загинал индивид. Дори да приемем, че това е специфична заплаха за вида, до момента няма разработена методика за мониторинг на жертвите от автомобилния трафик. В Справката, авторите отговарят „Не разбираме какво общо има липсата на методика с проблема, още повече, че методики всъщност има, и те са елементарни. Дори да нямаше, не виждаме какво пречи да се измисли.“.

Методиките за изследване на смъртност от автомобилен трафик не са „елементарни“, като авторите на СПЦ пишат (виж Kambourova–Ivanova et al. 2012, Michev et al. 2017 и др.). Именно защото методиките не са елементарни е необходимо да се поставят реални за изпълнение цели. Изработването на специална методика не е залегнало в СПЦ на ЗЗ „Айтоска планина“, дори така поставената цел е неадекватна, защото би трябвало да бъде „подобряване“, а не „поддържане“, защото те са регистрирали 1 загинал индивид.

7. В документите за СПЦ масово се поставят цели изискващи допълнителни проучвания. В много от случаите това е необосновано, което на практика означава липса на цели. Така например в СПЦ за лалугер в ЗЗ „Айтоска планина“, авторите не са изброили нито една дупка на лалугер, но залагат „Междинна цел (до 2025): Установяване базова стойност за обилието въз основа ревизия на данните от Проекта...“. Но такава стойност е заложена в Специалния доклад за вида в зоната (така, често споменавания „Проект“), на базата на **71 трансекта в 32 местообитания** ([Кошев 2013](#)).

Друг пример за минимално полево усилие, след което следва заложена междинна цел „продължаване на проучванията“ е за добруджанския (черногръд) хомяк в ЗЗ „Айтоска планина“, където авторите мимоходом споменават, че са направили **2 трансекта „по време на собствената ни теренна работа“**, при което са установили „тревисти места и захрастени склонове“, но определят СПЦ „Междинна цел (до 2027): 1. Извършване на допълнителни теренни проучвания за верифициране присъствието на вида в зоната, и за събиране на достатъчно информация за последващ мониторинг“. Трябва да се има предвид, че районът на тази защитена зона е определена, като възможна реликтна изолирана популация на черногръдия хомяк (Пешев и др. 2004) и е необходимо авторите да приложат

повече усилилия, като поставяне на живоловни капани и събиране на погадки за да се опитат да установят вида.

8. **Не е извършен съвременен анализ на заплахите за видовете в сравнение с инвестиционните намерения в защитените зони.** Така например в ЗЗ „Айтоска планина“ съществуват 115 досиета на инвестиционни намерения, но авторите не са разгледали нито едно от тях (Публичен регистър по оценки за въздействие на околната среда <http://registers.moew.government.bg/ovos/>). В регистъра за екологичните оценки съществуват 50 досиета (Публичен регистър по екологични оценки - <http://registers.moew.government.bg/eo>). Това показва засилен антропогенен натиск върху видовете и техните местообитания, който не е взет предвид. Препоръчваме, коментирайки наличната информация да се направи анализ на заплахите.
9. Четейки документите за СПЦ оставаме с впечатлението, че освен че **не са извършени полеви посещения за оценка на състоянието на местообитанията и наличието на заплахи и негативни фактори**, не са направени трансекти за изчисляване на обилието на лалугер, или не са поставяни живоловни капани за улов на добруджански хомяк и мишевиден сънливец, не са събирани погадки от хищни птици и т.н.

Използвани са стари несъвременни методики за изследване и научна литература, което поставя под въпрос така изготвените цели и тяхното бъдещо прилагане.

В документа за видовете добруджански хомяк, лалугер и мишевиден сънливец не е отбелязано никъде каква методика са използвали авторите. Единствен източник може би е Зингстра и кол (2009). Но този източник е непълен, остарял и с грешен подход. Споменатото ръководство е основно преработено, като за видовете има разработени специфични методики за картиране, оценка на природозащитният статус. Буди недоумение фактът, защо не са използвани най-новите методики за мониторинг разработени по проект „Теренни проучвания на разпространение на видове / оценка на състоянието на видове и хабитати на територията на цялата страна – I фаза“ Договор № 2597/22.07.2013 г. „Теренни проучвания на разпространение и численост на бозайници (без китоподобни)“.

Авторите смело предлагат промяна в методиките, като никъде не са споменали, те самите каква методика за оценка на природозащитното състояние или картиране са използвали. В преработените варианти след общественото

обсъждана понякога се срещат в литературата добавени методики, но дали са използвани на терен не става ясно от текста. Няколко примера на одобрени методики за изследване, които се използват за определяне на СПЦ в момента:

Костова Р., Й. Кошев, Н. Цветкова. 2015. Оценка на състоянието на лалугер (*Spermophilus citellus* L. 1766). Проект „Теренни проучвания на разпространение на видове / оценка на състоянието на видове и хабитати на територията на цялата страна – I фаза“. Договор № 2597/22.07.2013 г. „Теренни проучвания на разпространение и численост на бозайници (без китоподобни)“, с. 15.

Кошев Й. 2012. Методика за картиране на Европейски лалугер, *Spermophilus citellus*. Обособена позиция 4: Картиране и определяне на природозащитното състояние на бозайници, без прилепи 6. Европейски лалугер (*Spermophilus citellus*) – Методика за картиране, с. 8.

Кошев Й. 2012. Методика за определяне на Природозащитно състояние (ПС) на добруджански хомяк, *Mesocricetus newtoni*. Обособена позиция 4: Картиране и определяне природозащитното състояние на бозайници, без прилепи, 24стр. https://eea.government.bg/bg/bio/opos/activities-results/Mesocricetusnewtoni_MetodikazaMonitoring.pdf

Кошев Й. 2012. Методика за определяне на природозащитно състояние (ПС) на европейския лалугер, *Spermophilus citellus*. Обособена позиция 4: Картиране и определяне на природозащитното състояние на бозайници, без прилепи 6. Европейски лалугер (*Spermophilus citellus*) – Методика за определяне на природозащитно състояние, с. 24.

Кошев Й. 2015. Методика за мониторинг на европейски лалугер (*Spermophilus citellus* L. 1766). Проект „Теренни проучвания на разпространение на видове / оценка на състоянието на видове и хабитати на територията на цялата страна – I фаза“. Договор № 2597/22.07.2013 г. „Теренни проучвания на разпространение и численост на бозайници (без китоподобни)“, с. 11. https://eea.government.bg/bg/bio/nsnbr/praktichsko-rakovodstvo-metodiki-za-monitoring-i-otsenka/SpermophilusCitellus_MetodikaMonitoring.pdf

Кошев Й. Н. Недялков, Н. Цветкова, Р. Костова. 2015. Методика за мониторинг на добруджански хомяк (*Mesocricetus newtoni*). Национална система за мониторинг на състоянието на Биологичното разнообразие. https://eea.government.bg/bg/bio/nsnbr/praktichsko-rakovodstvo-metodiki-za-monitoring-i-otsenka/MesocricetusNewtoni_MetodikaMonitoring.pdf

10. Относно промяна на методиките и някои специфики в екологията на европейския лалугер не са ясни в предложените СПЦ, като например какъв е максималният размер на площта на лалугеровите колонии.

Максималната площ на лалугеровата колония не е обсъждан в литературата, но може да бъде стотици хектари (Кошев 2022).

Пример за такава лалугерова колония е колонията около селата Тополчане и Калояново или дори около яз. Белмекен. Лалугеровите дупки може да са

отдалечени на стотици метри една от друга, и очертаването на граници, също става сложен практически проблем, още повече мониторинга на „границите“.

Колонните променят своите размери, в зависимост от своята плътност ([Кошев 2022](#)), а дори се преместват ([Koshev et al. 2019](#)). На този фон предложения свързани с очертаване на границите на лалугеровите колонии, мониторинг на тези граници и други не звучат изпълнимо.

11. Специално за вида лалугер, авторите взеха ли предвид възможното наличие на вида полевка на Хартинг (*Microtus hartingi*) в защитените зони предмет на проучване. Дупки на тази социална полевка са много сходни по морфология и размери с дупките на лалугер. Двата вида често обитават едновременно местообитания в Югоизточна България, като грешки за неспециалисти са възможни, както при определяне на обилие така и при регистрация на вида.
12. Обемът на текстовете на СПЦ за видовете, които са предмет на анализ в настоящото становище е ненужно дълъг и изпълнен с общи фрази, карти от *Google Earth*, обсъждат се обстоятелствени твърдения и всъщност документите за целите стават практически неизползваеми.
13. В личен разговор с доц. дбн Дилян Георгиев (Биологически факултет, Пловдивски университет) за коментар на Специфичните цели за 21 зони за текстовете за бозайници, той сподели, че не автор на споменатите текстове и финалните варианти не са обсъждани с него. Това поне за мен обяснява наблюдаваните нередности и непълноти, анализирани от мен по-горе в текста.

Съжалявам, че дословно повтарям някой от забележките, които отбелязахме при общественото обсъждане, но това е само и единствено защото отговорите в Справката не са удовлетворителни.

В заключение от представените за разглеждане и приемане предложения за специфични и подробни цели на опазване на ниво защитена зона за 21 защитени зони от екологичната мрежа Natura 2000, може да се направят следните изводи:

- За част от видовете (лалугер, черногръд хомяк, мишевиден сънливец и видра) в по-голяма част от зоните не са използвани признати и одобрени от МОСВ и ИАОС методики.
- За част от видовете (лалугер, черногръд хомяк, мишевиден сънливец и видра) в по-голяма част от зоните не са извършени теренни изследвания, не са направени

трансекти за определяне на обилието, не са поставяни живоловни капани, не са събирани и определяни погадки от хищни птици за индексиране на присъствието на видовете, не са анализирани заплахите за видовете и техните местообитания. Всички тези атрибути присъстват в методиките за изследване и оценка на Природозащитното състояние, които са част от изминалите проектите и стоят в основата на изграждането на НЕМ „Натура 2000“.

- Основно е работено със Специалните доклади за видовете публикувани на интернет адрес <https://natura2000.egov.bg/>, като изготвянето на СПЦ се свежда до анализ на докладите на база снимки от *Google Earth* и *Google Street View*.
- В резултат на неизползването на методики и липсата на посещение на терен са изготвени специфични цели, които не отчитат моментното състояние на видовете и заплахите и негативните фактори, които ги застрашават. Следователно, така представените СПЦ са безпредметни.

СПЦ в настоящия си вид не изпълняват изискването за опазване на видовете и техните местообитания на ниво защитена зона и не представляват набор от конкретни цели, които могат да бъдат изпълнени в дадена зона, за да се гарантира от една страна дългосрочното опазване на типовете природни местообитания и видовете в зоната, а от друга - приносят ѝ по най-добрия възможен начин за постигане или поддържане на благоприятното състояние на съответния тип природно местообитание и вид в биогеографския регион и страната.

Моето лично мнение, е че предложените специфични и подробни цели на опазване на ниво защитена зона за 21 защитени зони от екологичната мрежа Натура 2000 от т. 1 на Дневния ред, трябва да бъдат върнати за основно преработване и подложени на ново обществено обсъждане, а чак след това да бъдат отново внесени в НСБР за разглеждане.

Като един от представителите на ИБЕИ-БАН моето крайно гласуване на заседанието на НСБР ще бъде съгласувано с колегите в института, чиито представител съм.

7.06.2023г.

Гр. София

С уважение:

/гл. ас. д-р Йордан Кошев/

